

**Leonard
Cohen
Kniha
túženia**

f . a . c . e

**Kniha
túženia**

Kniha túženia

Nezvládam kopce
Systému už nič nepomôže
Pre život tabletky hlcem
Vďaka Ti za ne, B-že

Smer cesty bola služba
Od chaosu po umenie
Koňom mi bola túžba
A drožkou vlastné zatmenie

Plával som ako labuť
Klesal ku dnu ako skala
Zásoby sa už času stihli minúť
Príčina na smiech mi neostala

Moja stránka vyzerala pribieleo
Línia atramentu pritenká
Dňu sa písať nechcelo
Nocou diktované písmenká

Zver vo mne hlasno vyje
Môj anjel sa zlostí
Svoje city skryjem
Bez kúska ľútosti

Lebo ktosi použije
To, čím som sa nestal
A moje srdce bude jej
– no cit ním nehne z miesta

Vykročí na tú cestu
A zistí, kam tým mierim
Vôľa prepadla z testu
Sloboda zasa z viery

Na celkom nepatrnú chvíľu
Sa naše životy zrazia v strete hrán
Nekonečno stráca silu
Dvere sú celkom dokorán

Niekomu ako ty
Sa potom narodí znova
V tom, do čoho sa iný nepustí
Ona bude pokračovať

Viem, že sa sem ženie
Jej oči budú číhať
A toto je to roztúženie
A toto je tá kniha

Môj život v rúchu

Po nejakom čase
Už nevieš posúdiť
Čo ti chýba
Či je to žena
Alebo potrebuješ
Cigaretu
A neskôr netušíš
Či je noc
Alebo deň
Potom zrazu vieš:
Je čas
Oblečieš sa
Ideš domov
Zapáliš si
Oženíš sa

His Master's Voice

Po počúvaní Mozarta
(čo som robieval dosť často)
Som vždy zvykol
Vliecť klavír
Hore a dolu
Z Mount Baldy
A to nehovorím o
Moderných klávesoch
Myslím tým klavírne krídlo
V plnej veľkosti
Vyrobené z cementu
Teraz, keď umieram
Vôbec neľutujem
Ani jediný krok

